

G een fiscale geschenken meer!

2011/67
09 | 09 | 2011

MENSEN

WELVAART

BESCHERMING

Etienne de Callatay

Senior Fellow

De rente op een spaarrekening is vrijgesteld van roerende voorheffing tot een bedrag van 1.770 euro. Een spaarder die een staatsbon aankoopt, krijgt dat voordeel niet. Die fiscale discriminatie is niet nieuw. Ze had als bedoeling de 'kleine spaarder' die het spaarboekje aan warm hart toedraagt, te bevoordelen. Daarbij werd graag vergeten dat ook de banken – en misschien in de eerste plaats – hier voordeel uit halen, omdat zij zich goedkoop kunnen financieren. Vandaag wordt die fiscale vertekening tussen de spaarrekening en andere spaarvormen in vraag gesteld. Terecht. Spijtig genoeg worden niet de goede oplossingen naar voren geschoven.

“

Als de belastingdruk kan worden verminderd, dan moet dat in de eerste plaats ten goede komen van de werkgelegenheid en de economie.

”

Volgens een eerste voorstel zou de spaarder voorheffing betalen op de rente van een spaarrekening en die later, bij de belastingaangifte, tot een zeker bedrag

recupereren. Dat zou gunstig zijn voor de belastingontvangsten van het jaar dat het voorstel wordt in-

gevoerd en zou voorkomen dat iemand vals speelt door bij verschillende instellingen een spaarrekening te openen. Bovendien zou de schatkist een gratis lening krijgen in de periode tussen de inning van de voorheffing en de terugbetaling ervan. Dit voorstel stelt echter de ongelijke behandeling tussen spaarrekeningen en andere niet vrijgestelde beleggingen niet ter discussie.

Een tweede voorstel wenst de huidige scheeffrekking te corrigeren door het belastingvoordeel tot andere spaarvormen uit te breiden. Vooreerst de staatsbons. Het lijkt niet normaal dat de staat, via

een belasting, beleggingen bevoordeelt bij de banken, die haar tenslotte beconcurreren bij het aantrekken van spaargeld. Die banken geven trouwens weinig blijk van dankbaarheid. Terwijl ze door de Belgische overheid gered werden, eisen ze nu een zeer hoge risicopremie in de vorm van een hogere rente om het van de cliënten ontvangen geld weer aan de overheid uit te lenen. Wegens de directe concurrentie met de staatsbons zou de vrijstelling ook moeten worden uitgebreid tot de kasbons van de financiële instellingen. De spaarders, die momenteel een rente krijgen (na belasting) die lager is dan de inflatie, zouden zo het verlies aan koopkracht enigszins kunnen goedmaken.

De vrijstelling van voorheffing uitbreiden tot de staatsbons of tot andere spaarproducten, staat haaks op wat echt zou moeten gebeuren. Vooreerst moeten we het begrip ‘kleine spaarder’ kritisch bekijken en toegeven dat de vrij-

stelling van de spaarrekeningen helemaal geen herverdelende maatregel is. Bij een rente vandaag van 1,5% is een vermogen van 118.000 euro vrijgesteld van voorheffing. Bij een rente gisteren van 4% was een vermogen van 44.250 euro vrijgesteld. Die spaarders lijken niet echt op de armoedegrens te staan, zeker niet als we zien hoe gemakkelijk het is om bij verschillende instellingen tegelijkertijd een spaarrekening te openen, want de gegevens worden niet aangegeven.

Ten tweede, waarom stoppen bij een uitbreiding van de vrijstelling tot staatsbons en kasbons? Waarom ook niet bedrijfsobligaties of risicokapitaal vrijstellen? Ook al blijven veel banken nog altijd kwetsbaar, het is geen duurzame oplossing om ze te subsidiëren met belastingvoordelen die voor

hun spaarders bedoeld zijn.

Ten slotte, op een moment dat de overheid voor de dubbele uitdaging staat van begrotingsanering en economische groei, moet zij de bevolking een andere boodschap sturen dan hen nieuwe fiscale geschenken te geven. Die zijn immers tegenstrijdig met de geringe vergoeding die het risicovrije sparen krijgt wegens het monetair beleid van de overheid. Als de belastingdruk kan worden vermindert, dan moet dat in de eerste plaats ten goede komen van de werkgelegenheid en de economie.

Etienne de Callatay

Senior Fellow

verschenen in De Tijd van 09/09/2011

Voor duurzame economische groei
en sociale bescherming

ONAFHANKELIJKE DENKTANK

KLARE IDEEËN, KLAAR VOOR ACTIE

Itinera Institute VZW

Leopold II Laan 184d B-1080 Brussel
T +32 2 412 02 62 - F +32 2 412 02 69

info@itinerainstitute.org
www.itinerainstitute.org

Verantwoordelijke uitgever: Marc De Vos, Directeur